

Det næste punkt på dagsordenen er:

16) Forespørgsel nr. F 27:

Forespørgsel til klima- og energiministeren:

Vil ministeren redegøre for Danmarks strategi for de globale klimaforhandlinger, herunder for, hvordan man forestiller sig at målet om at holde de globale temperaturstigninger under 2 grader celsius vil blive nået, samt hvilke justeringer af aftalerne under Kyoto-protokollen regeringen vil arbejde for?

Af Anne Grete Holmsgaard (SF), Lars Christian Lilleholt (V), Mette Gjernskov (S), Morten Messerschmidt (DF), Per Ørum Jørgensen (KF), Johs. Poulsen (RV) og Per Clausen (EL).

(Anmeldelse 11.04.2008. Fremme 16.04.2008).

Kl. 13:15

Anden næstformand (Søren Espersen):

Det er først ordføreren for forespørgerne for en begrundelse, fru Anne Grete Holmsgaard.

Kl. 13:18

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til ordføreren for forespørgerne. Så er det klima- og energiministeren for besvarelse.

Kl. 13:18

Besvarelse

Klima- og energiministeren (Connie Hedegaard):

Tak for det. Jeg er jo fuldstændig enig med ordføreren for forespørgerne i analysen, både med hensyn til referencen til det seneste fra Sternrapporten og til den generelle forståelse af situationens alvor. Derfor har regeringen jo også påtaget sig at stå i spidsen for det internationale arbejde, der skal til, for at vi kan gøre os håb om at få en ambitiøs, global klimaaftale.

Kl. 13:16

Begrundelse

(Ordfører for forespørgerne)

Anne Grete Holmsgaard (SF):

For en lille måneds tid siden offentliggjorde den kendte økonom Nicholas Stern endnu en klimarapport. Ved offentliggørelsen gjorde Stern opmærksom på, at vi groft undervurderer omfanget af skader og risici forbundet med klimaforandringer, og endvidere at alle led i kæden i gennemsnit er værre, end vi troede for nogle år siden. Det globale udslip af drivhusgasser ligger i dag 10 pct. over det niveau, det lå på i 1990, og stigningsstakten er stejlere, end den var i 1980'erne. Vi er altså desværre ikke godt på vej til at bringe det ukontrollerede eksperiment, vi er i gang med, under kontrol; vi gør det faktisk større hver eneste dag. Situationen er alvorlig. Hvis vi derfor skal gøre os forhåbninger om at holde den gennemsnitlige globale opvarmning på under 2 grader i dette århundrede, skal der handles både hurtigt og tilstrækkeligt ambitiøst.

FN's klimapanel har gjort det klart, at det niveau, vi i den rige verden skal reducere med, for at vi har en chance for at holde os under en opvarmning på 2 grader, er mellem 25 pct. og 40 pct., og det er altså vores egne reduktioner. Det stiller samtidig krav i hvert fald til de store ulande om, at de samtidig skal reducere. Det er derfor ikke muligt at tro, at bare vi har det her mål, og vi så køber os til det hos de andre, så når vi det nok. Det går ikke.

Derfor er jeg også meget glad for, at det er et enigt Folketing, der har bedt om at få anledning til at drøfte forhandlingsstrategien her i dag. Jeg synes, at det lover godt for det næste halvandet års arbejde, for det er nemlig ikke bare nogle enkelte personer, nogle enkelte dele eller nogle enkelte niveauer af det danske samfund, der skal tage del i det arbejde, det er alle dele af det danske samfund og dermed ikke bare f.eks. en regering. Det er i høj grad et område, hvor vi har brug for Folketingets hjælp, så jeg er glad for, at vi ser det her som en fælles udfordring og en fælles opgave.

Der er jo ingen tvivl om, at målet helt overordnet er, at der skal indgås en global aftale, som omfatter alle verdens lande og med en så bred og ambitiøs deltagelse i reduktionsindsatsen som overhovedet muligt. Det er også vigtigt for den danske regering, at der bliver tale om en aftale, der lever op til anbefalingerne fra FN's klimapanel. Hvorfor? Fordi vi også er under et tidspres her. Det er ikke ligegyldigt, hvornår verden når at reducere med hvor meget – vi er nødt til at sætte os nogle ambitiøse mål, der be-